

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
returnează.
INSCRIE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anușuri:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Schulz, Rudolf Mosse, A. Oppel's
Nachfolger; Anton Oppel's, J.
Dummsberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Haas, Suc-
ursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmonă pe o colină 6 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reciame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. séu 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVII.

„Gazeta“ iese în fă-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țtru și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiunea, piața mare,
Tergulul Inului Nr. 89 stagiul
1.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună exemplară 5 or. v. a.
séu 15 bani. Atâtă abonamen-
tele câtă și inserțiunile sură
a se plăti înainte.

Nr. 229.

Brașov, Mercuri, 19 (31) Octomvre

1894.

Kossuth fiulul, pe cale legală.

Brașov, 18 Octomvre v.

Ună interesantă incidentă este reînțorcerea în Ungaria a fiului răposatului ex-dictator Kossuth, pentru noi Români interesantă din mai multe puncte de vedere.

Se sciea mai de mult, că Francisc Kossuth e hotărât a se reînțorce în patriă și a se aședa aici, unde, cum țice el, „se lucreze cu națiunea pentru națiune.“

Era totodată de prevăduț, că el va fi primit cu mare bucurie și entusiasm de către masele poporului maghiar, cari în urma unei propagande foarte stăruitoare de decă de ani, a ajuns a documenta progresele cele mai surprindătoare și est-travagante în cultul numelui Kossuth.

I s'a și făcut „espatriatul“ fiu al marelui revoluționar cea mai însuflețită primire în totu drumul, ce l'a parcurs. Kossuthiștii mari și mici au eșit cu stăguri pe la gări înainte și l'au salută cu șgomotose și nesfârșite aclamațiuni.

În Pesta, se nțelege, i s'a făcut cea mai strălucită primire, dereste de notat, că la aceta primire au luat parte numai soții și de principii, numai corifeii partidei „independente și dela 48“.

Când cu înmormântarea tatălui său, Francisc Kossuth a fost înțempinat de bărbați maghiari din toate partidele, cari i au adresat condolențe în numele întregii națiuni maghiare, astăđi însă, când el vine în patriă se lupte pentru realizarea principiilor tatălui său, nu mai este primit, decât ca om de partid, ca ună concurent în lupta ce totu mai mult se incinge între diferitele partide maghiare.

Scim, că guvernul în cestiunea dreptului electoral al lui Francisc Kossuth, a căutat să-i pună orecari piedeci și că ministru-președinte Wekerle însuși a declarat, că nu i va recunșce acestu drept, decât atuncă când va depune jurământul de fidelitate față cu coróna.

Se vede, că partidei guvernului nu-i prea convine reînțorcerea în patriă a fiului lui Kossuth, care, luându parte la luptele politice, cu prestigiul numelui său, pôte se le devină foarte periculos celor ce se bucură ađi de putere, stăndu cu mâna pe sacul cu grăunțele.

Pentru a paralisa întru cât-va da capo toate machinațiunile, ce se țesu din partea guvernamentală în contra viitoare sale debutări politice, Francisc Kossuth a făcut cu ocaziunea primirei sale de alaltăieri unele declarațiuni, accentuându cu deosebire, că el voiesce se lupte cu mijloce legale și pe cale legală pentru independența și libertatea Ungariei.

Nu se pôte nega, că Kossuth fiul, a făcut aceste declarațiuni cu o dibăciă, ce trădează multu școlă politică a tatălui său. Abstragendu dela tonul prea de totu îngămfat, ce și-l însușese ici colo în conșciința, că el este, chipu, fiul „celui mai maghiar magyar ember“ (a legmagyarabb magyar ember fia), putem țice, că în răspunsul, ce l'a dat la bineventarea deputatului Helfy, a știut să trecă cu multă istețime printre Scylla și Carybde și să iasă în cele din urmă la rezultatul, că el numai pe cale legală și cu mijloce legale voiesce să-și implinescă datoria și să se folosescă de dreptul de a servi patriă sa, stăruindu pentru realizarea principiilor tatălui său.

„Causa ce a apărat-o tatălul

meu“ țice el „n'a fostu cauza lui personală, ci cauza națiunii; aceta causă a decis-o națiunea și fiă voia eșu eu trebuie să mă plec dinaintea țței națiunii“. „Tatălul meu“ adause el „a avut ună dreptă a respinge o împăcare, eu n'am acestu drept“.

Între marginele legilor și cu mijlocele pacinice va lupta pentru ajungerea scopului, „care nu este ne-leal“, scopul ca să se realizeze enunțiațiunea dietei din 1790, că „Ungaria nu datoresce Austriei cu alta nimic, decât cu-o bună vecinătate“.

Kossuth făcu apoi monarchului ca să-i arăte, că este leal și îl respectă ca domnitor și ca om, unele complimente, de natură a produce ună adencă resentimentu la curte.

Cu o caracteristică îngămfare își exprimă Francisc Kossuth șperanța, că monarchul, „care a știut să o rupă cu tradițiile seculare ale familiei sale și chiar cu trecutul său propriu, va înțelege odată și aceea, că spiritul timpului pretinde independența Ungariei.“

După toate aceste ajunse la concludența, că respectându legile, va stăru pe cărarea, care a fostu cărarea tatălui său și va ține susu stăgulu lui, pe care stă scris: independența Ungariei.

Acetă primă debutare a fiului lui Kossuth este pentru noi Români și de aceea interesantă, pentru că în fața prigonirilor guvernului, ce sunt îndreptate contra programului nostru național, care este cu totul nevinovat pe lângă programul lui Francisc Kossuth, ea ne oferă ună viu exemplu până unde se pôte estinde lupta constituțională a unui partid, purtată cu mijloce legale și pe cale legală.

Legea de naționalitate din Ungaria.

Foia germană din München, „Allgemeine Zeitung“, publică în numărul său dela 26 Octomvre ună remarcabilă articol, în care se ocupă de modul cum înțeleg Ungurii și cum aplică ei legea de naționalitate dela 1868. După-țe foia germană face istoricul acestei legi, și după-țe arată, că ea nu se respectă de către guvernul maghiar, continuă astfel:

Esperiența de mai bine de ună șfertă de vécă a dovedit, că temerile privitoare la aceta lege, precum și aprețările asupra caracterului și valorii sale, au fostu pe deplin îndreptățite. Ea n'a rezolvat cestiunea naționalităților în Ungaria, ci din potrivă a ajutat la încordarea raporturilor dintre diferitele popore și dintre „rassa domnitoare“. Odată cu reinvierea șovinismului maghiar, rezolvarea cestiunei naționalităților în Ungaria a fostu depărtată totu mai mult, ér astăđi domnesce o neliniște generală în aceta privință.

Cum ar și puté să fiă altfel, când și cele mai modeste concesiuni ale legii naționalităților în favoarea Nemaghiarilor, suntu privite ca totu atâtea atentate la „unitatea statului“, ca o negare a „ideii de stat maghiar“, și suntu prigonite și pedepsite... Asaltul contra acestei legi, era considerat încă dela început, ca semn al izbucnirii sentimentelor patriotice, și călcarea dispozițiilor ei este de mult laudată de „opinia publică“, pe câtu de multă este huiduită și suspiționată de nepatriotică pretensiunea respectării acestei legi. Așa s'a întemplat, că după mărturisirea Maghiarului L. Mocsary: „nu există nici ună singur punct în legea naționalităților dela 1868, care se nu fi fostu violat în sute și mii de casuri — așa că legea aceta „în realitate nici nu există“.

Dér ce atitudine observă guvernul privitor la reținerea legii naționalităților? În fața propunerilor și pretensiunilor

FOLLETONULU „GAZ. TRANS.“

Mahmud Baba.

De Mrazovic Milena.

(Fine.)

Avut'a vre-odată Mahmud Baba do-mniță neimplinită? Bardul de lângă cămină căntă despre timpuri trecute, despre frumșeta și virtuțile ténurului Mahmud, apoi despre înțelepciunea bătrânului, despre puterea și sănătatea lui. Cele mai frumoșe femei sunt ale lui, a lui este cea mai mare avere și cea mai prețioșă lulea.

Privirea liniștită a lui Mahmud Baba căntă împrejură încetu. Lanuri îndulțore se întind și pășuni bogate inverdesc de jură împrejură, întindendu-se până la vărșitul cóstelor. Cătu îi pėtrunde vederea, totu este a lui, și a lui rămăne până când un va ajunge colo în înălțime lângă Bogumili bătrani, ale caror puternice sarcofage de piatră strălucesc asupra lui printre tușe.

Elu cunșce fiă-care piatră din apropiere și din depărtare, cunșce fiă-care căntă de-alungul vălcelei, ce șerpuesce ca

o fășă de argint; își aduce aminte de ele, când încă erau plante, ce cresceau spre cer. Viermele, ce se țiresce pe pământu, pasărea ce sbóră în înălțime i-se pară cunșcute din timpul vechii copilării. Elu a vorbit cu flórea, cu vėntul, și acestea au răspuns vorbelor lui; ele i-au șpășu povești despre timpurile străvechi, când încă nici el nu cunșcea frumșețile naturei.

Elu adora natura, când se întempla să se róge lui Dumnezeu, și de câte-oră și-a plecatu capul cu evlaviă la pământu, ilu șăruta fierbiute și cu ardóre.

Bunul bătrănu Mahmud Baba era spiritul cel mai liberal, cel mai mare revoluționar, fără de a avé măcaru o ideă cătu de depărtată despre lucrurile acestea.

Pe pământul său propriu, elu se simțea rege. Nu voia să cunșcă lege, fiind-că nu avea lipsă de ea. Și decă odinóră va sosi și timpul lui, o să pauzeze liniștit lângă bătrani Bogumili, cari înainte de elu posedau pământul, ér acum ascultă șoptirea ierburilor. Totă cugetarea sa era consacrată ciubucului prețios. Doria să móră, ținendu în mână acestu ciu-

buc, din care însă după mórtea lui nime în lume să nu tragă măcaru o singură dată.

Dér într'adeveru i-a sunat óra ultimă? Fantasandu își neteșce barba albă? Și bardul caută sfârșitul căntecului lui Mahmud Baba, și fiind-că nu l'a aflat, căntă mereu căntece noue. Dér despre ce a căntat elu ađi? — Despre femei necredincioșe. . . . despre ciubucul înveninat....

La auđul căntecului, Mahmud Baba suride, fiind-că i-se arată totu mai fiorósă mórtea. Și, mai că doresce să-i vină mórtea ađi, când simte atăta mângăere în fatigiile lui.

Ce dulce e astăđi ciubucul. Cătu de frumoși, cătu de strălucitori sunt ochii femeii sale, cătu de minunată e lumea! Lanurile îndulțore i-se pară înmuiate în color de aur; ele împăștie mirosu greu, îmbătător, florile câmpului asemenea, și rașele apunștore ale sórelui pėtrund c'o fierbințelă abia suferită prin aerul nădușit.

Mahmud Baba își întorce fața spre sórele strălucitoru. Ochii lui șclipescu învăpăiați. Norii, ce se légău pe bolta azurie

inchisă începă a inota într'ună roșu totu mai întunecat. Câteva secunde încă și globul de foc fierbinte dispare după culmea muntelui.

Bătrănul își întinde cu dor brașele spre sóre. I-se pare, că-l vede pentru urma-dată.

„Nu, nu, nu e ultima óra! Te voi vedé éraš, tu, isvorul vieții, când odinóră mă voi scula din întunerecul mormentului! Te voi vedé éraš de-odată cu cei d'intăi muguri ai primăverei, cari vor resări din corpul meu!“...

Sórele a apus, și Mahmud Baba ș'a închis ochii....

Iubitu-i ciubuc ii lunecă din mâ-nile slăbite în vale la picioarele flăcăului palid ca mórtea și tremurătoru, și aici se sparse în bucăți.

Nime, nici-odată să nu tragă din elu. . . .

Și din ferestra de vis-a-vis perdeaua se desface tare, și frumoșă, ténă femeia ride... ride, cum a dorit așa de mult Mahmud Baba...

L.

ivate de repetite-ori în parlament, ca legea să fie modificată „din temelii”, ori abrogată cu totul, ministru-președinte unguresc, Dr. Wekerle, deja la 13 Decembrie 1893 a declarat, că guvernul nu este dispus a satisface dorințele de felul acesta. Legea naționalităților va rămâne și în viitor în vigoare, întru cât dispozițiile ei nu sunt modificate prin alte legi ulterioare.

Prin asigurarea acesta a fost cu desăvârșire distrusă și puțină mângâiere, ce s'ar mai pute afla pentru Nemaghiari. La 9 Octombrie Dr. Wekerle a declarat categoric, în camera deputaților, că „singuraticile dispoziții ale legii naționalităților sunt absolut neaplicabile”. Prin declarația acesta șeful guvernului unguresc a făcut — după părerea noastră — o enunțiere ale cărei urmări nu le-a cumpănit nime.

Acest sucurs la intoleranța națională, este cu atât mai îngrijitor, cu cât se bazează pe-o aserțiune nedovedită. Ministrul-președinte a dispus, ca exemple practice ilustrează pretinsa neaplicabilitate a amintitei legi. Dér el n'a citat nici un singur exemplu practic de felul acesta; totu asemenea a întreprins să spună, că „singuraticile dispoziții” sunt „absolut neaplicabile”. Se poate însă presupune, că este mai ales folosirea limbii poporului în oficiile publice. Dér în privința acesta cu drept cuvânt se poate face provocare la împrejurarea, că experiența nu oferă nici un exemplu valabil din viață, căci niciodată nu s'a făcut încercare serioasă de-a aplica respectivele dispoziții ale legii. În contradicție cu legea naționalităților, foarte des, ba mai totdeauna, în ținuturi poliglote sunt aplicați funcționari și judecatori, care nu cunosc limbile folosite acolo. Se înțelege, că în chipul acesta, legea naționalităților este „absolut neaplicabilă”. Dér oare poporul este pentru funcționari, ori funcționarii pentru popor? Cine intră în serviciul public, trebuie să cunoască condițiile acestuia, între care, în sensul legii, ar trebui să cunoască limba poporului....

Că acușării nu cunosc limba pertractării judecătorești, că ei trebuie să sufere acușarea, apărarea și sentința, fără de-a ști măcar de ce este vorba, acestea — dureri — sunt lucruri de toate zilele; asemenea și conflictele de limbă cu funcționarii administrativi, financiar, de poștă și telegraf, dela drumurile de fier etc. Pretutindeni cetățenii nemaghiari trebuie să aște, de multe-ori în chip foarte neplăcut, că în patria sa el este cetățenul numai de a doua categorii.

La toate acestea se mai adaugă acum declarația recentă a ministrului-președinte, care alcătuesc pentru șovinismul de toate gradele o provocare la nerespectarea și a celorlalte dispoziții ale legii naționalităților, a calca chiar și aparența respectării ei.

Pentru-ce atunci nu se hotărăse ministru președinte să revizuască legea? Ori măcar să abroge această lege „absolut neaplicabilă” și de mult perhorecată. Causa e evidentă: atunci nu s'ar mai pute îndrăma străinătatea la dispozițiile „liberale” ale legii naționalităților, și nu s'ar mai pute lăuda nimeni, că nici într-un stat cultural din Europa cetățenii de altă limbă nu se bucură de atâtea libertăți și drepturi, ca în Ungaria.

Ore această amăgire a străinătății mai prinde-va multă vreme?

O convorbire cu Dr. Rațiu.

„Magyarország” dela 28 Octombrie publică o convorbire, ce-a avut o un corespondent al său (sky) cu d-lu Dr. I. Rațiu în închisura de stat din Seghedin. Pentru curiozitate dăm un eștras din această convorbire, lăsându în sarcina numitei foi responsabilitatea pentru esacta reproducere a declarațiilor d-lui Dr. I. Rațiu.

— Eu, dize d-lu Rațiu, am fost anul trecut de față în dietă, când tocmai rectorul responsabil al lui „Magyarország”, deputatul Lajos, a făcut

propunerea referitoare la revizuirea legii electorale; ministrul a făcut o declarație, care sâmnă foarte mult c'o promisiune. Ceva mai târziu, eu însumi am avut ocazia de-a vorbi cu d-lu ministru de interne, când i-am amintit revizuirea legii electorale, ca o modalitate de vindecare a cestiunii naționalităților. Ministrul a declarat atunci, că deocamdată n'o poate face, *dér peste scurtu timpu da!* Mai târziu — cred, că tocmai în vorbirea sa dela Cojocna — a accentuat din nou reforma legii electorale, și după toate acestea a făcut în comisiunea pentru finanțe faimoasă declarație, că cestiunea încă nu este pregătită....!

Cum voiți D.-Vóstră, să vă introduceți în cunoștința afacerilor noastre, decât nu ne dați modalitatea de-a ocupa loc în parlamentul țării? Sub actuala lege electorală noi nu putem renunța la pasivitate și guvernul numai atunci poate conta la voturile Românilor, decât sub escorta gendarm și între baionete îi va țeri de beți la urnă, sub pretexte false. Dați-ne posibilitatea de-a pute vota și noi pentru cine voim, și atunci vom vorbi în dieta țării despre regularea cestiunii de naționalitate.

Căci se nu credeți, că noi n'am simțit necesitatea bunei înțelegeri între naționalități. Interesele Maghiarilor din Ardeal trebuie apărute totu așa, ca și ale poporului român. Eu însumi sunt apărător al intereselor Securilor maghiari, ca și ale Românilor, acolo unde interesele acestora sunt identice. Multe sute dintre procesele iobagilor săcui le-am câștigat eu. Aristocrația se infuria pentru acesta, dér poporului i s'a ajutat.

Lupta noastră nici acum nu este alta. Noi nu vrem altoeva, decât dreptate! Nu agităm, și mai ales e mincinosă învinuirea, ce ni-se face, că gravităm în afară. Noi simțim foarte bine, că aparținem Ungariei, si de bănuirea gravității în afară suntem în solvați chiar și numai prin baionetele armatei. Impejurarea, că 20—24,000 Români ardeleni, învățați și inteligenți, își caută pâinea în România, nu e motiv pentru acușarea, că noi n'am fi fi credincioși ai Ungariei. Aceia au trebuit să devină pribegi, fiind-că în Ungaria n'au aflat nici un fel de pâine.

Vom recunoște bucuroși superioritatea poporului maghiar, numai să nu vră a-ne maghiarisa cu forță. Mica provincie Pozen și Polonia, care stau față cu 40,000,000 Germani, strigă în lumea largă, că e lucru ridicol a-le despoia de caracterul național. Și noi vrem să rămânem Români, și decât ne luptăm în interesul acestui sentiment național bine dezvoltat, nu uitați D.-Vóstră, că tocmai Maghiarii ni-au învățat acesta.... Noi vom recunoște totu deuna limba oficială, vom învăța-o cu timpul, de bună voie — decât nu ne veți forța; permiteți însă Românilui, ca să vorbească în limba sa cu primarul român, ori cu preotul, până când nu știe altă limbă.

Apoi trebuie sugrumată mânia și ura reciprocă. Chiar în cazul nostru, câte rățări n'au dat ansă la ură. Noi, când n'am fost ascultați de guvern, am recurs la domnitor. Am gândit, că lucrăm corect. Tribunalul însă a fost de altă părere. Ni-a judecat. Corect. Dér de ce a trebuit să se turbure spiritele poporului; de ce a trebuit să se aște ură între cetățenii noștri; de ce a trebuit, ca poporul infuriat să ne dărime locuințele și prin iritațiune, să ne bolnăvescă familiile? Crede-mi, d-le, că osenda nu ni-a durut atât, ca această nedreptate.

Adresă de recunoștință.

Din partea d-relor române din Clușiu i s'a trimis d-lui V. A. Urechii următoarea adresă:

Ilustre Domnule! Vocea puternică, care în timpul din urmă din nou s'a ridicat, aducându de-o parte valorose argumente pe lângă vitalitatea și dreptul de existență al iubitei noastre națiuni române, pe de alta dovadă zdrobitoare contra uneltirilor barbare ale dușmanilor ei seculari,

— a pătunsu ați pretutindeni, unde bat inimii calde pentru soarta unui popor mult încercat.

Sentimente de admirațiune și respect ne inspiră nou, și pe lângă adâncă recunoștință și mulțămire, ce totu suflarea de Români îi datoresce, ne îndemnă a rosti cuvinte de fierbinte rugăciune:

Atot-puternice Dómne alu cerului și pământului, care cu mână tare și înțelepciune înaltă dirigi destinele popoarelor, lungesce pân' la limitele extreme posibile vieții celorlă ce merg în fruntea nămului nostru, și le tinde atot-puternicul tău braț scutitor, ca întăriți prin spriginul tău, să conducă drepta și sânta causă a poporului român la izbândă, învingere și gloriă!!

Acestea sunt dorințele, ce-ți aduc, Ilustre Domnule, în prima linie Ție, ca celui mai ales dintre aleși, — fetele române din Golgota Românilor.

Clușiu, 13 (25) Octombrie 1894.

Anna Popp, Hortensia Laslo, Silvia Laslo, Emilia Nemeș, Virginia Gall, Tina Popu, Virginia Popu, Silvia Laslo, Valeria Fodoreanu, Aurelia Galea, Victoria Galea, Virginia Manu, Virginia Molnar, Elena Pandrea, Veturia Podoba, Volumnai Podoba.

SCRIRILE ZILEI.

— 17 (29) Octombrie.

Volocia la culme. Foile din Buda-pesta spun, că ministrul de culte Eötvös Lorand a dat o ordinațiune către inspectorul de școle alu Treiscaunelor, prin care dispune, ca școlile confesionale românești din Brețcu, Doboli inferioră, Chezdi-Mártănuș și Poiana-Sărat să fie prefăcute în școle de stat, introducându-se în ele limba ungurească, ca limbă de propunere. Dacă asta ar fi adevărat, atunci am ave de-a face cu un atac totu atât de brutal, ca și cel îndreptat asupra școlilor române dela Niru.

— o —

Reforma dărilor. În ședința dela 26 Octombrie a comisiunii financiare a dietei ministrul-președinte Wekerle a declarat, că toate lucrările necesare pentru reformarea dărilor sunt gata și că, după cum crede, încă în decursul acestei erni pregătirile vor fi deplin terminate, avându de-a urma numai desbaterile în dietă. Principiul conducător al acestei reforme este, ca venitele statului să nu se impuțineze, proprietarilor de pământ înseși să li-se facă ore-care ușurătate.

— o —

Serul anti-difteric. Din toate părțile sosesc cele mai îmbucurătoare sciri despre efectul binefăcător al serului anti-difteric. Elu a luat dimensiuni mari, și ca mâne nu vei mai găsi oraș, în care să lipsească acest admirabil medicament. La Dobrițin s'au făcut două încercări în spitalul comun, și ambele au avut bun efect. Comitatul Timișului a hotărât să trimită pe medicul comitatensu la Berlin, ca să învețe prepararea serului și să procure din el, avându a-se împărți mai multor medic de cercu. Dispoziții de felul acesta s'au luat și din partea altor oraș și comitate. Din Berlin se telegrafiază: „In adunarea societății igienice, profesorul Behringer, Ehrlich și Wassermann au vorbit despre prepararea serului și despre valoarea lui. Ehrlich a dispus, că descoperirea serului este fără părechii în știința medicală, adăugându totu-odată, că prin altuire se poate asigura omul contra difteritei, însă numai pentru timp de două luni. Wassermann a declarat, că dintre copii, pe cari el i-a curat cu serul în ziua primă și a doua a îmbolnăvirii, n'a murit nici unul. Mortalitatea în totalu este cu 16% mai mică.

— o —

Nouă cancelaria advocațională a deschis în Beiuș d-lu adv. Dr. Gavrilu Cosma.

— o —

Prețul vinurilor. Din Tocaie se scrie, că prețul vinurilor se urcă neincetat. La începutul culesului de vii se vindeau vinurile de pe șes cu 30—35 fl., ér cele

din delu cu 20—50 fl. Astăzi cele dintâi se vând dela 40 fl. în sus, ér cele din urmă dela 60 fl. în sus. Causa scumpirii este împrejurarea, că vinurile din anul acesta sunt de-o calitate extra-ordinară de bună, de altă parte vinurile sunt, dela cauza floxerei, multu mai puține ca ordinor.

— o —

Musica națională Mercuri sera va da musica lui Gălușcă, împreună cu musica lui Caranfilu Șerbănescu din Brăila, un concert în sala dela otelul „Europa”. D-lu Caranfilu are un frumos renume ca cântăreț, delu și va cânta mai multe romanțe și alte piese naționale. Intrarea liberă.

— o —

Băile de vapor ale școlilor românești din locu vor fi încă și mâne închise din cauza reparaturilor.

Vama vinurilor franceze.

Ministrul unguresc de agricultură a convocat pe membrii consiliului economic regnicolar la o conferință, cu scopul, de a-i consulta în cestiunea vamei vinurilor franceze. Conferința s'a și ținut la 26 Octombrie, decurgându în următorul mod:

După-ce ministrul salută pe cei adunați, raportorul Ottlik arată, că de-ore-ce prin convențiune s'a stabilit pentru importul vinurilor italiene o vamă de 3 fl. 20 cr., Franța vine acum și pretinde, că acest favor să se acorde și pentru vinurile ei. Raportorul dize, că pretensiunea acesta nu are nici o basă de drept, și de aceea guvernul unguresc a respins-o și respinge în mod necondiționat. Cu toate acestea însă s'a aflat necesară convocarea acestei conferințe, pentru-că aici e vorba de izbucnirea unui războiu vamal între Franța și Ungaria, și e întrebare, decât n'ar fi mai consultat de-a face totu ce se poate pentru de-a evita un astfel de războiu.

Gaál Jenő dize, că decât vom cedă cererei Francei, atunci va trebui să cedăm și cererilor analoge ale altor state, ceea ce stă în contradicție cu vada monarhie. Elu e de părere, ca să se respingă cererea și, din punctul de vedere al scării vamei pentru vinuri, să nu se între în tractări cu Franța.

Conte Széchenyi Imre: n'ar fi în contradicție cu tratărilor cu Franța, de-ore-ce printră neînsemnată scărare a vamei vinurilor franceze elu nu vede nici un pericol pentru vinicultura noastră. Importul n'ar pute să se estindă, decât asupra vinurilor celor scumpe din Franța, ér acestea, din cauza prețului lor urcat, n'ar fi cu puțință să ia mari dimensiuni, mai ales față cu vinurile italiene.

Boros Beni crede, că decât față cu pretensiunea Francei vom sta pe punctul negațiunii, războiul vamal ar fi inevitabil, ér acesta ar fi mai păgubitor pentru noi, decât pentru Franța, de-ore-ce multu esportăm noi în Franța, decât esportă Franța la noi. Să i se facă deci Francei concesii, dér numai în ce priveșce vinurile scumpe, ér față cu vinurile eftine nu, căci Franța s'a apucat acum să producă din greu vinuri eftine, cărora decât li-am ușora importul, am nimic vinicultura noastră. De aceeași părere sunt mai mult oratori. Conte Teleki Arvéd dize, că să se dea concesione cerută, dér în schimb să se ceară identice concesii pentru esportul oilor și dógelor.

György Endre dize, că Franța vră să caute piță pentru vinurile sale eftine, decât acesta nu i-ar succede, e gata la războiu vamal. Decât războiu însă, vorbitorul preferă convențiunea. Forestierul suprem Bedó Albert crede, că printră războiu vamal dógele americane ar ocupa în Franța locul dógelor ungare și printră acesta am suferi foarte mult, — dógele noastre poate că nici-odată nu și-ar pute cuceri locul, ce-lu au ați în Franța, prin acesta industria noastră de lemne ar grozav de păgubită.

După ce majoritatea s'a pronunțat

pentru evitarea războiului vamal, discuțiile asupra acestei teme s'au încheiat.

Observăm, că în prezent vama pentru importul vinurilor franceze este de 20 fl. în aur, în timp, ce pentru vinurile italiene este numai de 3 fl. 20 cr.

Catastrofa dela Bistra.

În numărul de ieri al fôiei noastre am adus o scurtă scire, despre tragica catastrofă dela fabrica de iarbă de pușcă din Bistra, firma „Ebergényi”. Credem de interes a da și următoarele amănunte asupra tristei întâmplări:

În orele dintr'amădi, când o parte a muncitorilor lucra încă, de-odată izbucnise o flocărie uriașă, care a luminat totă împrejurimea, producându un vuet înspăimântător. Teritoriu pe care era așezată fabrica, s'acoperi de-o grosă păclă de fum nădușitor, din care se vedea sbucnind în văzduh grindă mari. La moment edificii din apropiere au fost imbrăcate într'un ocean de flăcări. Početul caselor aprinse și țipetele și urletele de desperare ale muncitorilor fabricii, dintre cari unii în mâni și picioare grăbiau a-și mântui viața, ér alții se sbăteau între ruinele ce ardeau, desvéliau privirii și auzului o scenă grozavă.

Târziu după amădi, casele au fost stinse de locuitori și teatrul catastrofei se putea privi mai de aproape. Ochiul privitorului vedea aici chipul unei pustii indescrivibile. Fabrica dispără total de pe fața pământului. Locul ei îl desemna numai o uriașă grămadă de ruine fumegătoare și negre. De jur împrejur, unde era fundamentul clădirii, se făcură șanțuri afunde de 2—3 metri. Pământul s'a crepat și în depărtare, ca și când ar fi fost cutremurat.

Au fost mântuiți din ruine 14 muncitori, cari însă sunt așa de vătămăți, încât abia este speranță laviata lor. Până acum au fost aflați trei morți, ale căror cadavre sunt numai bucăți. Se lucră și acum la curățirea ruinelor și se crede, că oră afla încă mai multe cadavre. O parte a muncitorilor — cum se spune — s'au refugiat în pădurile din apropiere.

Sgduitura provocată de esplosiune a fost așa de puternică, încât ea s'a simțit și în Ofenbaia, ér părții caselor din comunele românesce Muncel și Lupșa s'au crepat, la mai multe case din Roșia de munte și Abrud s'au spart ferestrele. Între munții din jurul Scărișorei poporul a fost cuprins de-o panică mare, căci din cauza sgduiturei pământului s'au despicat bucăți de stânci, cari rostolindu-se de vule, au decimat turme de oi și de capre. Osa lui Avram Iancu din Vidra, s'a crepat pe mai multe părți.

Se cercetă acum cauza catastrofei, care a pricinuit mari pagube, lipsind de hrana vieții pe mulți locuitori sârmani, cari lucrând la fabrică aveau unicul isvor de trai.

Nihilistii despre viitorul Țării.

Se scrie din Londra, că în cercurile nihiliste se discută viu chestiunea, că ce va fi după morțea Țării. Unul din cei mai vestiți corifei ai nihilistilor, Stepjuk, declară o mare schimbare a lucrurilor, ca nedoișită, totuși însă nu există nici o claritate asupra caracterului principelui-moștenitor. Totdeuna a fost așa cu ei. Țară de față, Alexandru III, înainte de a se sui pe tron, a fost liberal, dér mai târziu a făcut să se întunece mult efectul faptei marinimose a lui Alexandru II: desființarea iobăgiei.

Tot așa de necorect s'a fost interpretat caracterul actualului împărat german înainte de a deveni domnitor, și încă cât-va timp după aceea. Charles Dilke, renumitul parlamentar engles dize atunci că în Germania este numai o singură voință — aceea a lui Bismark! Și unde este acum Bismark?

Stepjuk se îndoesce, că voru urma concesiuni liberale, pentru a între stăpâni ai din Petersburg nu s'au întors

lignență. Le lipsesc creierii de adevărați bărbați de stat. Altfel stă lucrul cu femeile; prinoesele, cari vin din Germania vedu lucrurile într'o lumină mai adevărată, „dér ce folosă”, dize el, „dēcă ideile lor trebuie să se îndrepteze după cele ale soților lor, cari nu înțeleg trebuințele politice și sunt lipsiți de înțelepciunea timpului. Pe marele duce Vladimir îl caracterizează, ca pe un om cu totul reacționar și nepopular.”

Într'o vorbire, ce a avut o acestu șef nihilist, Stepjuk, care de prezent trăiesce în Londra în esiliu, cu un redactor dela „Daily Chronicle”, la întrebarea, că cine urzește comploturile nihiliste, elu răspunde: „diaristii vienesi”. La observarea, că în timpul din urmă nihilistii sunt pasivi, Stepjuk răspunde: într'adevăr această pôte fi numai părerea acelora în Anglia, cari își închipuesc, că un nihilist nu este, decât un om care aruncă bombe, dér își decloră, că tôte acele comploturi nihiliste, d'cari ai cetit d-ta sunt, numai produsul fantasiei diaristilor din Viena, cari nascocesc cele mai teribile minciuni și le lătesc prin Europa.

— „O factu acesta Polonii?”

— „Nu! Nu! Nu, Polonii! numai nise gazetarii, cari voiesc să delecteze pe cetitorii lor cu sciri de sensațiune. Iti repetă, că nihilistii, cum îi numiți, nu sunt nici pe jumătate așa răi, cum sunt zugrăviți, și ar preferi mai bine de o miă de ori să-și pôtă promova postulatele lor prin mijloce pacifice.”

— „Și cari sunt aceste postulate?”

— „Întăiu o adunare de reprezentanți permanentă, care să aibă controlul și conducerea în tôte chestiunile generale de stat. Alu doilea, guvernare autonomă provincială pe base late, pe lângă numirea tuturor funcționarilor publici. Alu treilea, independența comunelor sătesce (Mir), în unitatea ei economică și administrativă. Alu patrulea, naționalizarea pământului. Alu cincelea, un șirt de măsură, spre a face, ca posesiunea fabricelor să ajungă în mâna lucrătorilor lor. Alu șeselea, absolută libertate de conștiință, vorbire și de scriere, dreptul de liberă întrunire și alegere. Alu șeptelea, estinderea dreptului electoral asupra tuturor cetățenilor, cari sunt majoreni, fără deosebire de stare și avere. Alu optulea, înlocuirea armatei permanente printr'o miliție teritorială. Acesta este programul nostru.”

— „Cam mult de-odată, d-le Stepjuk. Nu-i așa? Să o pornesc de-odată astfel în contra autocratului tuturor Rușilor! Și cred ore nihilistii, că asemenea schimbări radicale li s'ar încuvința așa numai de-odată?”

— Pôte că nu tôte deo-dată, dér acesta este crezul lor. Și dēcă liberalii în Rusia ar voi să manifesteze mai energetic păreri lor, nu s'ar pute nega posibilitatea, că sub noul regim s'ar pute multe esopera. Eu nu înțeleg aici o izbucnire de fapte violente revoluționare, ci o mișcare lătită, care să pătrundă în tôte părțile între clasele culte ale imperiului, care mișcare ar deveni irezistibilă. Nemulțămirea este adencă în popor și creșce mereu, și dēcă actualul Țareviu ar veni pe tron, pôte ar cunoșce, că ar fi înțelepciune de-a face ceva, ca să se micșoreze greutatea neliniștirilor, ce apăsa totdeuna pe umerii tată-său și îi amărea viața. Lucrurile se pot îndrepta sub un nou domnitor. Eu cred, că se vor îndrepta, dér nu pot deveni mai rele, decât sunt deja. În totu cazul va lucra mai înțelepțesce partida revoluțiunii, séu s'o numim a reformei, de-a exploata acum nemulțămirea poporului ca un mijloc de presiune, decât de a-și lua refugiul la fapte violente.

La întrebarea, că ce înțelege el față cu viitorul sub cuvintele „presiune plină de efect”, răspunde Stepjuk: „Opiniune publică mai întăiu — opiniune publică, condusă de omeni de poziție și de influință, pe cari ar fi cu neputință a-i pedepsi pentru concursul lor. Și unde guvernul n'ar pute să pedepsescă, ar trebui simplu să cedeze!”

Convocare.

Sub-despărțământul IX al Asociației transilvane pentru lit. rom. și cultura popor. rom. va ține adunarea sa generală în comuna Vinerea, Marți la 20 Novembre 1894 st. n. înainte de amădi la 10 ore, cu următorul:

Programă:

1) Deschiderea adunării, 2) Raportul comitetului și alu cassarului, 3) Esmiterea a 2 comisiuni pentru incassarea taxelor, inscrierea membrilor noi și censurarea raportului comitetului, 4) Disertare despre însemnătatea meseriilor la Români, 5) Raportele comisiunilor, 6) Constituirea comitetului pe un nou period de 3 ani, 7) Cercetarea esposițiunii industriale locale și premiarea obiectelor espuse, 8) Încheierea adunării.

La această adunare generală se invită toți membrii Asociației cu locuința pe teritoriu acestui despărțământ și toți amicii progresării poporului român.

Din ședința comitetului sub-despărțământului IX. ținută la Orăștie în 26 Octomvre 1894 st. n.

Simeon Vladu,
not. ad hoc.

Dr. Ioan Mihai,
directoru.

Mulțămită publică.

Comitetul parochial subscris aduce prin această mulțămită publică pentru sumele incuse dela On. d-ni: mai jos însemnați, cari au dăruit la clădirea unei biserică române gr. or. în piața Brașovului*).

On. D-ni Z. Butnari și I. Dariu cu listele Nr. 341, 342 și 343 au colectat: în Sinaia cu concursul On. d-ni Iorgu Ionescu contribuind d-nii Emil Costinescu 50 lei, M. Mocanu 40 l., Dr. Codru 20, Cr. Stefanide 20, Andrei Voina 20, Iosif Vaida 20, Em. Arghiriade 20, Oprea Trandaburu 20, N. V. Tunaru 20, George G. Nicolau 10, A. Farkaș 10, N. R. Stinghe 10, C. V. Petcu 10, Ungarth 10, G. Mateescu 5, G. Manolescu 5, G. Stăicu 5, St. Pasaș 5, I. Jurac 5, Wildsohn 5, G. Sărbu 5, P. F. Teușan 4, A. Rodoteanu 2, I. Velicu 2, Argir Arghiriade 2, G. Boldin 2, G. R. Popescu 1. 50 b., Mihali 1, N. Mocanu 1, I. Zamfir 1. În total 331 lei 50 bani.

În Cimpulungu prin concursul d-lui Diamandi Nicolau au contribuit d-nii: Diamandi Nicolau 100 l., Gr. Iorgulescu 20, Ioan N. Popa 20, N. Aronescu 10, V. A. Rizeanu 5, G. D. Sasu 5, I. Drein 5, C. Dumitrescu 5, Al. Bute 5, Tache Niculescu 5, M. Mihaescu 5, F. D. Ionescu 5, St. Pistrițu 5, Zamfrolu 5. S. Nicolau 5, Z. I. Binea 5, P. C. Zamfir 4, Gr. Bozin 4, I. Tomescu 2, I. Seculescu 2, I. P. Grădișteanu 3, I. Istratescu 3, I. Stănoiu 2, A. Georgescu 2, N. G. Herescu 2, N. Tănăsescu 2, I. Patraulea 2, N. Dumitru 2, M. Petrescu 2, H. Niculescu 2, I. Ulieru 2, Iosefescu 2, D. Stăncescu 2, G. Apoltu 2, Simionescu 2, G. Țirica 1, Ilie Radulescu 1, M. Percian 3. În total 260 lei.

În Slatina au contribuit d-nii I. H. Pop 10 lei, Al. Iliescu 10, A. Crainicu 5, M. D. Orășeanu 5, N. Predescu 5, Nae Ioan 2, G. Gavrilescu 2, G. Bute 2, I. Diculescu 2. Total 43 l. Dl. Stefan I. Blebea din Bucuresci a contribuit 100 lei. Prin D-l. P. M. Zănescu D-l. Stefan Dobreanu din Galați a contribuit 100 lei. Prin D-l. Z. Butnari și I. Dariu au contribuit d-nii: Ioan Agaria 100 lei, Stef. I. Tocsenescu 20, Archimanditu Niforu 25, Raf. Transilvăneanu 10, N. Oancea din Bușteni 10, Fr. Stifer 10. Simeon Pop 20, Alb. Margulin 20, Dr. Zusan 5; Dim. Pleniceanu din Tirgu-jiu 20, Măz 20, Iulius Szekuliu 50, G. Radulescu 20, N. Pervescu 40. În total 370 lei.

Brașov, 10/22 Oct. 1894.

Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea Brașovului:

B. Baulescu,
președinte.

Lazaru Nastasi,
notar.

Literatură.

Am primit următoarele reviste: „Lumea Ilustrată”, anul II, broșura 20. (Nr. 39—40), număr festiv pentru întorcerea în țară a M. S. Reginei României. Cuprinsul acestui număr al „Lumei Ilustrate” este fără îndoială de un deosebit interes.

*) On domni, cari au primit liste de colectare, sunt rugați, — deore-ce autoritățile bis. au cerut a se așterne socotelele colectării — să ne retrimită listele cu rezultatul obținut.

rest pentru publicul cetitor alu revistei, mai ales, că vedem în el bucăți literare esite din condeie distinse, precum ea domnilor V. A. Ureche, Gr. G. Tocilescu, G. Ionescu-Gion și alții. Sumarul acestei broșuri e următorul: Carmen Sylva (poesia) de Redacția; Ni-era dor, bine-avenit! (cronică) de G. I. Ionescu-Gion; Mărgăritare; Sonet, de Mihai Grig. de Bonachi; Improvisația la reintorcerea M. S. Reginei Elisabeta (poesia) de Smara; Dedicăția M. S. Reginei (poesia) de G. V. Lazu; Din cugetările unei regine, de Carmen Sylva; Un odor prețios, de Gr. G. Tocilescu; Sinaia (poesia) de Z. Boniface-Hetrat; Dito și Idem, din romanul Astra, tradus de Gion; În spitalul de răniți (poesia) de locot. Em. Părăian; Operele Carmen Sylvei, privire analitică de ***. Fericitii, de Carmen Sylva, tradus de G. I. Ionescu-Gion; Amintire din Sinaia, de V. A. Urechia; Rugămintea așgerilor, din limba engleză, de Adina G. Catargi; M. S. Reginei (poesia) de Ludovic Dăuș; A mea este răsunarea, roman de Hall Taine; 3 Octomvre 1893 (poesia) de Grigorie H. Granda; Din vremea toporașilor (poesia) de Brăndușă; Muștrare; de cuget, (nuvelă) de Elena D. O. Sevastos; Sfaturi (poesia) de A. Steuermann Edera (poesia) de Iuliu I. Roșca; Cămașa (anecdota pop.) de Th. D. Speranță; Florile (poesia) de G. Murnu. Mai multe ilustrații bine și cu gust esecutate, între altele un forte reușit portret al M. S. Reginei României.

„Vatra” (An I Nr. 19) cu următorul cuprins forte variat: Ne-am înfruptat, de St. Basarabean; Răspuns (poesia) de Const. Verdi; Cea d'întăiu polcă, de Sextil Pușcariu; Doinesce a sa doina tomnateculu vântu, (poesia) de I. Boniface-Hetrat; Mara, de Ion Slavici; Sonet (Tomna) poesia, I. Tăutu; Teorema lui Pitagora (după E. Castelnuovo) Emil Florescu, Nu-mi mai factu iluzii (poesia) Haralamb I. Lecca; Stăncuța și Mierluța de D. Stăncescu; Sfirșitul lumii (de Camile Flamarion) trad. I. C. Maxim; Viorele (poesia) Virgiliu N. Cisman; Erele istorice, de G. Vasiliu, Snove din popor, D. Stăncescu; Felu de felu; Ilustrații.

„Julu”, revistă pentru știință și literatură (An. I Nr. 6) cu cuprins de-ase-menea bogat și instructiv. Revista această apare odată pe lună în Tergu-Jiu.

„Școala Poporului”, revistă educativă și enciclopedică, apare odată pe lună sub direcțiunea unui comitet în Muștescu Argeșu.

DIVERSE.

Originea batistei. În timpul ernei or și cine are nevoie de batistă, mai ales când afurisitul de guturai se anină de nasurile omenilor. Așa fiind, or și cine pôte să-și pue întrebarea: „de când s'au inventat batistele, căci de sigur Adam și Eva n'au avut!” Unu cronicar hasliu care și-a pus și elu această întrebare ne dă următorul răspuns: Cea dintăiu batistă fi purtată acum 350 ani, de cătră o Venețiană de tôte frumusețea, care prin butista sa făcu furori. Curându batistele trecu peste Alpi și se răspândi în Franca unde fură adoptate de seniorii și damele dela curtea lui Henric alu II-lea. Pe atunci batistele fiind forte finu prodate, costau forte mult și erau obiecte de lăcuș. Din Franca ele trecu în Germania, unde în scurtă vreme deveni forte populare în cerul seniorilor. Deore-ce însă și poporul voi să le întrebunțeze, unu edict publicat la Dresda în 1595 opri cu desăvârșire pe omenii din popor să întrebunțeze batistele. Cu timpul însă ele se vulgarisă și astfel tôte lumea căpăta dreptul de a-le purta.

Trei călugeri, voindu să mănance unu ou, s'au învoit ca la pregătirea lui să dică fix-care câte un verset din scriptură. Celu dintăiu luându oul și puindu-l în spuză dize: „în momentu nou îngropându-lu l'a pus”. Celu de-alu doilea scotându-lu din foc și curățindu-lu de oje a dize: „împărit'au hainele mele lor și pentru cămașa mea au trasu sorți”. Celu de-alu treilea apucă oul și asvărindu-lu pe gatu pronunță: „peste puține ai fost pus, peste multe te voi pune, întră întru bucuria Domnului.”

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Octomvre 1894.

Renta ung. de aur 4 ⁰ / ₁₀₀	122.25
Renta de corone ung. 4 ⁰ / ₁₀₀	96.60
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀₀	127.40
Impr. oail. fer. ung. in argint 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀₀	101.10
Oblig. oail. fer. ung. de ost. I. emis.	125.25
Bonuri rurale ungare	96.25
Bonuri rurale croate-slavone.	96.50
Imprum. ung. cu premii	161.50
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	143.—
Renta de hartie austr.	99.35
Renta de argint austr.	99.35
Renta de aur austr.	123.75
Losuri din 1860	147.75
Actii de ale Banței austro-ungar.	1030.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	475.25
Actii de-ale Banței austr. de credit.	379.75
Napoleonori	9.90
Marc imp. ger.	60.97 ¹ / ₂
London (lire sterlinge).	124.25
Rente de corone austr.	98.25

Cursul pietei Braşov.

Din 30 Octomvre 1894.

Bancnote rom. Cump	9.79	Vend.	9.83
Argint roman. Cump.	9.75	Vend.	9.80
Napoleon-d'or Cump.	9.77	Vend.	9.87
Galbeni Cump.	5.85	Vend.	5.87
Ruble rusesti Cump.	133.—	Vend.	—
Lire turcesti Cump.	11.10	Vend.	—
Marc germane Cump.	60.80	Vend.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vend.	101.75

Nr. 6160—1894.

PUBLICAŢIUNE.

Referitoare la insinuarea glotelor.

In puterea art. de lege XXXVII din 1893 se deobligă toți glotiștii, cari au servit activ, sau ca rezerviști de reintregire la armata permanentă, la marină, la honveđi, și in fine la gendarmeria, — mai de parte toți acei glotiști, cari nu au fost in serviciu activ militar și in rezervă de reintregire, **cari însă sunt provăduți cu certificate** (de coloro roșia) **pentru glote**, ca in 8, 9, 10 și 12 **Novembre a. c.** să se insinueze la 8 ore dimineața la subscrișul căpitănată seu **personalmente** seu **scripturistice**. In 8 Novembre a. c. au de a se insinua anii 1861—1875 inclusive. In 9 Novembre a. c. au de a se insinua anii 1860—1858 inclusive. In 10 Novembre a. c. au de a se insinua anii 1857—1855 inclusive. In 12 Novembre a. c. au de a se insinua anii 1854—1852 inclusive.

Pentru insinuarea scripturistica servescă **biletele de insinuare**, cari se potă căpăta gratuit dela subscrișul căpitănată, dela care totă-deodată se potă cere informațiunî asupra tractărei acestor bilete.

La insinuarea scripturistica sunt îndreptățiți următorii glotiști:

a) Aspiranți de ofițeri (funcționari militari) de glote;

b) Preoți, candidați și elevi de preoți, intru câtă aceștia sunt supuși glotelor;

Sz. 7917—1894 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Soriciu Maria végrehajthatónak Carstoea M. György végrehajtást szenvedő elleni 826 frt. 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a hosszufalusi kir. járásbiróság) területén lévő és fekvő a türkösi 275 sz. tjkvben, 515 és 516 hrsz. alatt lévő fekvőre 400 frt., a 626—629 hrsz. fekvőre 41 frt., összesen 441 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi December hó 24-ik napján d. e. 8 órakor** Türkös község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri radelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. § sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1894. évi September hó 28 án.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

c) Personalulă plasatū in institute dela miliția permanentă seu honveđi, care este obligatū a se insinua;

d) Funcționarii administrativi și de statū, servitorii dela autorități administrative și de statū, păzitorii de carcere etc., decă prin modulū de ocupațiune suntă reținuți de a se insinua personalmente.

e) Personalulă comisariatelorū finanțiare și autorităților forestierale; toți acei cari servescă la căile ferate, la societăți pentru navigațiune cu vaporū; la oficiile de poștă și telegrafū și la institute publice de comunicațiune și in fabricele și stabilimentele aparținătore acestorū institute publice de comunicațiune;

f) Acei aflători in serviciulū vaporelorū de mare și

g) acei contractualmente angajați la flotele c. și reg. de resbelū și la antreprenoratele pentru navigațiunea pe mare, in casū când ast-felū de indiviđi se află pe mare;

h) Funcționari și lucrători dela minele de cărbuni;

i) Acei, cari din punctulū de vedere alū interesului de serviciu suntă temporaneu eliberați de serviciulū de glote;

k) Acei, cari in ziua de insinuare, in urma afacerilorū familiare, seu private, documentate in modulū corespunderorū, — nu se potă presenta personalmente;

l) Bolnavii, decă prin bóla lorū suntă reținuți de a se presenta in persónă;

m) Acei deținuți in carcere, precum și acei deținuți, puși însă condiționalmente pe piciorū liberū. Insinuările scripturistice au de a se face in ast-felū de casuri de cătră șefulū acelu locū, sub a cărui controlă se află respectiva carcere, respective de cătră șefulū acelei carcere, din care respectivulū deținutū s'a pusū condiționalmente pe piciorū liberū;

n) Acei, cari domiciliază in Bosnia și Hertegovina, pe teritoriulū lim. seu in țeră externă, in casū când loculū de insinuare nu zace in loculū de domiciliu seu in împrejurimea sa; și in fine

o) acei, cari domiciliază in Tirolū și Voralberg.

In casurile sub **b, f, g, k, l, m,** și **o,** se potă esopera insinuarea verbalmente seu scripturistice prin rudenile seu plenipotențiații respectivului; pe când in casulū sub **c, d, e, h,** și **i** prin șefulū autorităților, oficiilorū și institutelorū.

La insinuarea personală are de a se reproduce ultimulū documentū militarū (certificatulū asupra serviciului militarū finalmente prestatū (abschid), certificatulū de eliberare etc.); insinuărei scripturistice însă are să se aclude acestū documentū.

Acei aparținătorei statului austriacū, cari de față domiciliază aci, suntă asemenea supuși prescriptelorū susū amintite.

Intrelăsarea nemotivată a insinuărei se pedepsece cu 2—100 fl. seu cu inchisóre corespunderore.

Braşov, 5 Octomvre 1894.

516,2—3. **Căpitănatulū orăşenescū.**

Nr. 380—1894.

PUBLICAŢIUNE.

In puterea concludului reprezentanței comunale orăşenesci se aduce la cunoscința generală, cumcă in 20 Novembre a. c. se va vinde in oficiolatul orăşenesc economic pe cale scripturistica de oferte șatra pentru cofetarie de pe promenada de sus.

Reflectanții au de a așterne p nă la 10 ore înainte de prândū amintitei zile la același oficiolatu, unde se află tot-de-odată și condițiunile de oferte, ofertele timbrate provăduțe cu vadiu de 5%.

Braşov, in 22 Oct. 1894.

Oficiulū orăşenescū economic

526,1—2

TIPOGRAFIA

A. Mureşianu

Braşov, Tergulū Inului Nr. 30.

Acestū stabilimentū este provăduțū cu cele mai bune mijlōce tehnice și fiindū bine asortatū cu totū felulū de caractere de litere din cele mai moderne este pusū in pozițiune de a putē esecuta **orice comande** cu promptitudine și acuratețā, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE
IN AUR, ARGINTŪ ȘI COLORI.

CĂRȚI DE SCIINȚA,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI IN COLORI.

ANUNȚURI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru tōte speciile de serviciuri.

BILANȚURI.

*Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.
Couvercle, in tola mărimea.*

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI
și RESTAURANTE.

PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primescū in biuroulū tipografiei, Braşov Tergulū Inului Nr. 30, etagiulū I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia **A. MUREȘIANU,** Braşov.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulū abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unū anū.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unū anū.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anū.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anū.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facū mai ușorū și mai repede prin **mandate poștale.**

Domni, cari se vorū abona din nou, să binevoiēscă a scrie adresa lămuritū și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“